

4 ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Γραφείο : ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΣ	Γραμμάτια - Ανταποκρίσεις : Λίνκοσα - 'Αγ. 'Αντωνίου 1	ΔΕΤΚΩΣΙΑ - ΚΤΠΡ ΟΤ 2η χρονιά 86 φύλλα	Συνδρομίες Έσοδα : Χρονιάτικη 10/- Εξαμηνια 5/-	Κυκλοφορεί κάθε ΚΤΡΙΑΚΗ Τομή 1 ΓΡΟΣΙ

Ο κύριος σκοπός που τείνει η Κομμουνιστική Διεθνής είναι η αντικατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας, απ' το παγκόσμιο σύστημα του καπιταλισμού.

Η κομμουνιστική κοινωνία, που προετοιμάζεται απ' όλη τη πορεία της ιστορικής εξέλιξης, είναι η μοναδική διεξόδος για την ανθρωπότητα.

Γιατί μόνο αυτή ξεσφίγγει τις αντιθέσεις του καπιταλιστικού συστήματος, που απειλούσε την ανθρωπότητα με τη κατάρρευση και τη καταστροφή.

Γ' ΔΙΕΘΝΗΣ
(Στ' Συνέδριο, 1928, Μόσχα)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Μέσα σε μια ατμόσφαιρα αδιαφορίας και απογοήτευσης μπροστά στα ταξικά προβλήματα του προλεταριάτου, τερμάτισε τις εργασίες του το Πρωτομαγιάτικο Συντεχνιακό Συνέδριο, ύστερα από την επανειλημμένη παλιά γραφειοκρατική καθοδήγηση, με το συνηθισμένο γραφειοκρατικό και φραξιονιστικό τρόπο που χαρακτηρίζει όλη την προσηυδριακή δράση της Σταλινικής καθοδήγησης, παρ' όλα τα λάθη και τις ελλείψεις και τις προδοσίες που αποδείχτηκαν σε βάρος της μέσα στο Συνέδριο.

Καθένας που παρακολουθά από μακριά το εργατικό μας κίνημα δε θα μπορούσε να δώσει μια συγκεκριμένη εξήγηση πάνω σ' αυτό το φαινόμενο εάν έχει υπ' όψη του πως κινήθηκε από τους μεγάλους απεργιακούς αγώνες που οργανώθηκαν κάτω από την καθοδήγηση της ΠΕΟ, δεν είχε καταλήξει σε χειροπιαστό εύρημα για τις μάζες αποτέλεσμα.

Για μας, όμως, όπως και για δόκιμους την Εργατική τάξη, υπάρχει η σωστή εξήγηση. Και η εξήγηση βρίσκεται στη μη πλατειά αντιπροσώπευση της μάζας μέσα στο ίδιο το Συνέδριο. Όπως γίνεται φανερό από το προσηυδριακό υλικό, και από τις προσηυδριακές δηλώσεις της ΠΕΟ, απολείστηκε με διάφορες δικαιολογίες ή πλατειά αντιπροσώπευση των εργατών και, με τη φραξιονιστική δράση της κατώτερης γραφειοκρατίας, κατορθώθηκε να αντιπροσωπευθεί στο Συνέδριο όχι η εργατική τάξη αλλά η ανώτερη και η κατώτερη γραφειοκρατία, κι αυτό για να δικαιολογηθεί κατά κάποιο τρόπο και συγκαλυμμένα η προδοσία της γραφειοκρατίας μπροστά στα ταξικά προβλήματα του Κυπριακού προλεταριάτου.

Για να γίνει αυτό, κανονίστηκε η αντιπροσώπευση ένας στους πενήντα, στις πόλεις και ένας στους δεκαπέντε στα χωριά, που ουσιαστικά σημαίνει λιγότεροι αντιπρόσωποι του εικομηχανικού προλεταριάτου, που κάτι μπορούσε να ξέρουμε παραπάνω από τους εργατές του χωριού, και της ύπαιθρου γενικά. Σημαίνει λιγότεροι αντιπρόσωποι από τις Συντεχνίες των πόλεων που ζούνε και κινούνται διαρκώς μέσα στον ασφυκτικό κλοιό της γραφειοκρατίας, και περισσότεροι αντιπρόσωποι της ύπαιθρου που ούτε καν έχουνε ακόμα αισθανθεί την ύπαρξη αυτής της γραφειοκρατίας. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο και μόνο γι' αυτό κατορθώθηκε να δοθεί συγχρόνως πάνω στα λάθη και τις ελλείψεις και τις προδοσίες της Συνδικαλιστικής καθοδήγησης.

Κι' αφού στο Συνέδριο δεν αντιπροσωπεύθηκαν οι πλατιές μάζες των εργασιμμένων εργατών κι' αφού στις γενικές γραμμές του στηρίζονταν πάνω στην ανώτερη και την κατώτερη γραφειοκρατία, δι' ακολουθούσε αναπόφευκτα τη γραμμή που ακολουθούσε, πάνω σε όλα τα προβλήματα, μη ενδιαφερόμενο για τίποτε άλλο από τη συντήρηση του χρονικού όριου των εργασιμμένων του, για να ησυχάσουν οι αντιπρόσωποι από τις ακουτούρες και την ενόχληση.

Σ' αυτό κυρίως ωφείλεται και το γεγονός πως μέσα στο

συνέδριο κοιμόντουσαν μακριά αντιπρόσωποι. Και πολύ φρόνιμα είχανε κάνει οι άνθρωποι. Γιατί άλλωστε θα πρέπει να χάνουμε το χουζούρι τους; αυτοί, μια κι' είχανε όλα, όλα, προετοιμάστηκαν και προεπαιστώσανε μέσα στις φράξεις! Γιατί!

Πάνω σ' ελέγχοντο το θέμα της εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής κατάστασης που εισηγητής ήτανε ο Κύριος Ζιαρτίδης, κανένας από τους αντιπρόσωπους της Εργατικής τάξης δεν θάρηκε λόγια να πει, κι' όταν η άμνηστια έγινε πιά καταφανής ο καθηγητής Ξιούτας με την επέμβαση του κατόρθωσε να θγάλει τη γραφειοκρατία από το αδιέξοδο που είχε φτάσει. Ένα σωρό από προβλήματα και ιδιομορφίες της εξωτερικής πολιτικής κατάστασης, ένα σωρό αντιθέσεις πάνω σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, δεν είχαν προσελκύσει την προσοχή των αντιπροσώπων και δεν είχανε μήτε παρατηρήσεις ούτε κρίσεις, μήτε εισηγήσεις να κάνουνε!! Που' ωφείλεται αυτό; Η Εργατική τάξη δε μπορεί να ξέρει τι γίνεται μέσα σ' ένα συνέδριο, σε όλες τις λεπτομέρειες. Ξέρει όμως, σε άδρες γραμμές πως εκεί μέσα συζητούνται και αναλύονται πλατειά όλα αναγκαία τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σαν κοινωνική τάξη. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο είναι που στέλλει τους αντιπροσώπους της. Και δεν τους στέλλει μήτε για να κοιμούνται ούτε για να χειροκροτούνε σε μμητικά ζώα χωρίς ν' αντιλαμβάνονται τις τους γίνεται.

Για την ανώτερη, όπως και την κατώτερη, διευθυντική γραφειοκρατία του κινήματος βασική επίδραση είναι ν' αποφεύγεται πάντα κάθε αντικειμενική συζήτηση για το ένα ή για το άλλο βασικό ζήτημα της εργατικής τάξης. Γιατί από μια ελεύθερη συζήτηση, προκύπτει πάντα μια διασάρευση γι' αυτή κατάσταση.

Γι' αυτό κανονίζει με τη φραξιονιστική δράση, ν' αποφυγεί την ελεύθερη συζήτηση και τη δημιουργική κριτική της δουλειάς της πάνω στα οικονομικά, τα πολιτικά, και τα οργανωτικά προβλήματα των εργασιμμένων μαζών. Τι σημαίνει αυτή καθ' εαυτή, η φραξιονιστική δράση της γραφειοκρατίας μέσα στο εργατικό κίνημα; Πρώτ' απ' όλα η ύπαρξη της γραφειοκρατίας μέσα στο κίνημα, ποδίζει και περιορίζει την ανάπτυξη του, γιατί αφαιρεί από τις μάζες το δικαίωμα να έχουνε δική τους πρωτοβουλία πάνω στα καθημερινά τους προβλήματα. Το κυριώτερο καθήκον της γραφειοκρατίας μέσα σ' ένα κίνημα, είναι να φορμάρει απ' τα πάνω το κίνημα και να θγάξει έτοιμες, φαιρικοίσμένες, και μηχανικές αποφάσεις για να υλοποιηθύνε σαν οι πιο σωστές από τα κάτω. Μ' αυτό τον τρόπο ή πρωτοβουλία απ' τα χέρια των εργατών, και περνά στα χέρια της γραφειοκρατίας που φροντίζει για τη μονοπωλοποίηση των υλικών συμφερόντων όχι της πλατειάς μάζας, αλλά της γραφειοκρατίας.

Ένα από τα συγκεκριμένα χειροπιαστά παράδειγμα για την Κύπρο: Όταν η γραφειοκρατία του κινήματος αν-

τελήθηκε πως ο αγώνας για την αυτοκυβέρνηση θα φέρνε άμεσα κίνδυνο για τα υλικά της συμφέροντα, άλλαξε γραμμή, και υιοθέτησε το σύνθημα της Ένωσης, γιατί ξέρει πως, μ' αυτό τον τρόπο, εξασφαλίζει για απεριόριστε χρονικά διάστημα αυτά τα υλικά συμφέροντα, από κάθε κίνδυνο.

Με λίγα λόγια, το Παγκύπριο Συντεχνιακό Συνέδριο, μας έδειξε ξεκάθαρα τους σκοπούς και τις επιδιώξεις της γραφειοκρατίας του κινήματος. Γιατί δεν ήτανε στην πραγματικότητα συνέδριο της εργατικής τάξης, αλλά συνέδριο της ανώτερης και κατώτερης, γραφειοκρατίας για τη σταθεροποίηση της θέσης της, ύστερα από την οικονομική κρίση, και ύστερα από τη διαρροή των συντεχνιακών εργατών.

Ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει τώρα το Κυπριακό εργατικό κίνημα, και που οφείλεται έκαστο στα εκατό στη γραφειοκρατία, είναι το πρόβλημα της διαρροής των εργατών από τις οργανώσεις τους. Αυτό το ζήτημα το πέρασε χωρίς να το έγγραψι καν το συνέδριο της γραφειοκρατίας. Που οφείλεται αυτή η διαρροή; Η απλή μάζα με την αιώνια και ηγιαία της ειλικρίνεια απαντά: Στην αδιαφορία της ηγεσίας, και στην αντίδραση της κεφαλοκρατίας. Σωστά! Έδω ακριβώς οφείλεται η διαρροή 5-6 χιλιάδων εργατών από τις Συντεχνίες τους, μέσα στα τελευταία δυο χρόνια.

Οι γραφειοκράτες εμφολοσκόποι, προσπάθησαν να πείσουν ο ένας τον άλλοτε στο συνέδριο πως η μεγάλη ποσότητα της διαρροής που παρατηρήθηκε από το 5ο στο 6ο συνέδριο, οφείλεται στους μεγάλους απεργιακούς αγώνες της εργατικής τάξης, για να δεχθύνε κατάμουτρα το Μαρξιστικό μαστίγιο, από κάποιο συνειδητό στοιχείο, που εξαπένησε τα ταίρια τους με τη μοναδική αλήθεια που λέει πως: «Οι μεγάλοι αγώνες και οι μαζικές κινητοποιήσεις είναι που ενώνουνε τους εργατές, και φέρνουνε μέσα στην εργάνωση τα ανοργάνωτα και αδιάφορα εργατικά στρώματα, που στην παραμονή των αγώνων μένανε έξω από την οργανωμένη εργατική τάξη».

Το Παγκύπριο Συντεχνιακό Συνέδριο, με λίγα λόγια, απέδειξε, για μια ακόμη φορά, πως η ύπαρξη της γραφειοκρατίας, και γενικά ο γραφειοκρατικός τρόπος δουλειάς, μέσα στο εργατικό κίνημα, αποτελεί κίνδυνο για τα ταξικά συμφέροντα του προλεταριάτου. Απέδειξε πως η, εκ των ύστερων, αναγνώριση των «λαθών» της καθοδήγησης είναι απάτη απόδειξη πως η γραφειοκρατία φοβάται την ανεξάρτητη επέμβαση των μαζών για τη λύση των ταξικών προβλημάτων της: απόδειξε και οι μαζικές κινητοποιήσεις είναι που ενώνουνε τους εργατές, και φέρνουνε μέσα στην εργάνωση τα ανοργάνωτα και αδιάφορα εργατικά στρώματα, που στην παραμονή των αγώνων μένανε έξω από την οργανωμένη εργατική τάξη».

Κείνο που επιβάλλεται τώρα σαν άμεσο καθήκον για κάθε συνειδητό κομμουνιστή επαναστάτη, είναι η δραστήρια συμμετοχή του μέσα στην επαγγελματική του εργάνωση. Για το τσάκισμα της γραφειοκρατίας, και για την ανεξάρτητη ταξική πάλη του προλεταριάτου.

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ Κ' ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

(Απ' το προηγούμενο)

Η πολιτική κατάσταση στην Κύπρο, ύστερα από τις τελευταίες κινήσεις των μαζών για παραχώρηση πολιτικών ελευθεριών στον τόπο, είχανε σαν αποτέλεσμα την ανακίνηση του Κυπριακού ζητήματος στο Έγγλέζικο Κοινωδούκιο, και την αποστολή του Λόρδου Ουίνστερ στην Κύπρο, με την εντολή να προπαρασκευάσει το έδαφος για την παροχή Συντάγματος στην α-ποικία.

Τότερα απ' αυτό, ήτανε επόμενο πως η Κυπριακή αντιδραστική κεφαλοκρατία, που από καιρό είχε συνδέσει την ύπαρξη της με το καθεστώς της ιμπεριαλιστικής εκμετάλλευσης του τόπου, που μαζί μ' αυτό τη συνδέουσε οικονομικά και πολιτικά δεσμά, θα προσπαθούσε να κινήσει τις δυνάμεις της για να διατηρήσει αυτό το καθεστώς, και να μεταλλάξει κάθε προσπάθεια για τη δημοκρατικοποίηση της χώρας.

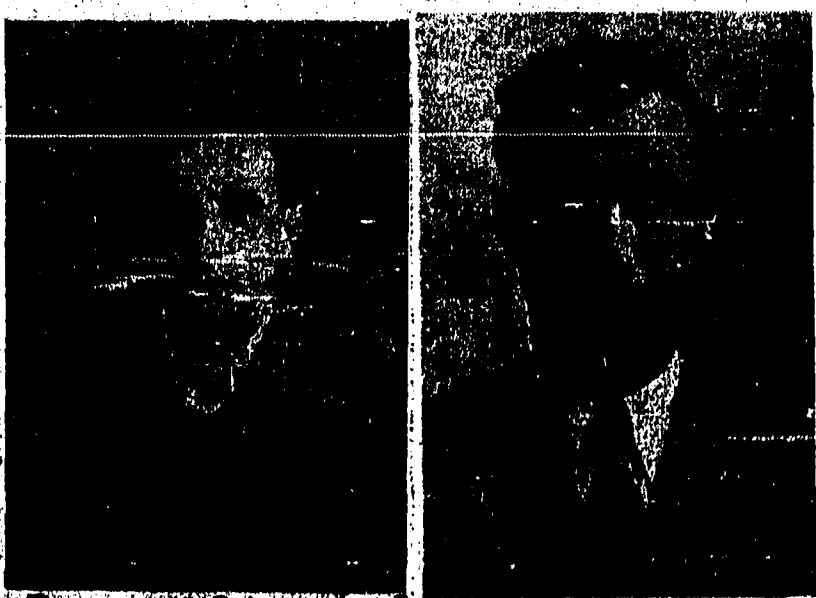
Γι' αυτό το λόγο, και όχι για κανένα άλλο, έθεσε σε κυκλοφορία το άσχημο σύνθημα του «Ένωσις και μόνον»

και τίποτε άλλο, γιατί πιστεύει πως με τη σχετική άνοδο των μαζών, δε θα μπορούσε να εξασφαλίσει την προνομία θέση που της δίνει ο ιμπεριαλισμός στην οικονομική, την πολιτική, και την Κοινωνική ζωή του τόπου. Για να το κατορθώσει, όμως, αυτό, χρειαζότανε να συγκαλυφθύνε οι πραγματικοί σκοποί και οι διαθέσεις της από τις μάζες, για να φανεί πως αυτή μονάχα ακολουθεί σωστή Εθνική πολιτική για το ξεσπάθωμα του τόπου από τα νύχια του ιμπεριαλισμού.

Οι εργαζόμενες μάζες της Κύπρου, που έχουνε άμεση πείρα από τα αγαθά της ιμπεριαλιστικής σκλαβιάς και κατεπίσης, πείρα που αποκτήθηκε μέσα στη μακροχρόνια σκλαβιά και τα μεσαιωνικά σκοτάδια που επέβαλλαν στον τόπο όλοι οι κατακτητές που πέρασαν από τον τόπο μας, δε μπορούσανε παρά να κατανοήσουνε τις πλεγματικές κεφαλοκρατικής αντίδρασης, και να προσηυδύσανε από πάνω από το άσχημο σύνθημα της «Ένωσις και μόνον»

ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΤ. ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι υποψηφιότητες των συντρόφων μας Παύλου Μοδινοῦ στη Λεμεσό και Χρυσόστομου Ναθαναήλ στη Λάρνακα, έδωσαν την ευκαιρία σε πολλούς απογοητευμένους και από τις δυο παρατάξεις εργατές, να εκδηλώσουνε τον ένθουσιασμό τους, και θεωρείται βέβαιο πως το άνοιγμα της Τροτσκιστικής κλήσης και στη Λεμεσό και στη Λάρνακα, δι' άρρησι εκπληκτικούς τους διάφορους κομμουνιστές πολιτικάντηδες, όφου από τώρα γίνονται άμεγες δημόσιες εκδηλώσεις και ενθουσιώδεις συζητήσεις ενόψει καθ' όλα, υπέρ των υποψηφίων μας.

Ο σύντροφος Μοδινοῦ
Ο σύντροφος Ναθαναήλ.

Υποψηφίους για να θρώμε το κλειδί των όσ τα τόσα επίτηκων του ΑΚΕΛ, στον τόπο της μαζικοποίησης που παρνοιαίει σήμερα. Το ΑΚΕΛ ένα κόμμα που αναπτύχθηκε (Στη 2η σελίδα)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ

ΤΟ ΑΝΕΡΓΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Κ' Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ

Η «κεδαιμονία» της Κύπρου και η μεταπολεμική «α-νοικοδόμησις» που διατυμάνιστήκανε απ' την Κυβερνητική προπαγάνδα γύρω από τα μακροχρόνια πλάνα «αποικιακής ανάπτυξης» γτυπιέται τώρα από το φοβερό κήμα της ανεργίας, που άγκάλιασε κιόλας όλα τα στρώματα των εργασιμμένων, οργοντάς τους στη φτώχεια, την πείνα, και την εξαθλίωση, χωρίς καμιά προοπτική πως μπορεί στο σύντομο μέλλο, ν' αλλάξει η κατάσταση.

Η σοβαρή αδύναμια του προλεταριάτου, είναι πιο σοβαρή παρά ότι οι τήποι δείχνουνε. Είναι αλήθεια πως η ανεργία στην Κύπρο περιοριζότανε, στην αρχή, σε μερικές υλίες Έπαρχίες, που η εμπόρι-κή κίνηση και η παραγωγή περιοριζήκανε ύστερα από τον ανταγωνισμό του εξωτερικού εμπόριου, που άρχισε με το άνοιγμα της θαλάσσιας συγκοινωνίας ύστερα από τον τερματισμό του πόλεμου στη Μεσόγειο.

Ο επαναπαιρισμός όμως των Έβραίων στην Παλαιστίνη, που σημαίνει την άπαι-ση των χιλιάδων εργατών και τεχνικών που ήτανε απορροφημένοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Δεκέλειας και του Καρσάου για δυο δόκιμη χρόνια, γίνθηκε η αιτία να επεταθεί η ανεργία και σ' όλες τις άλλες επαρχίες της Κύπρου σε τέτοιο βαθμό, που ένα σημαντικότατο τμήμα της Κυπριακής εργατικής τάξης, να μένει τώρα άνεργο, και σαν άμεσο αποτέλεσμα της β-ξυνσης της ανεργίας, κλονίζονται αυτή τη στιγμή όλοι οι παραγωγικοί κλάδοι της Εθνικής μας Οικονομίας, που κώνουνε την οικονομική κρίση να γίνεται οξύτερη και να στρέφεται όλοια ενάντια στην Κυπριακή εργατική τάξη.

Μέσα στους τελευταίους μήνες του 1948, η ανεργία άγκάλιασε κιόλας όλους τους βιομηχανικούς και τους εμπόρικο-ους κλάδους της Κυπριακής οικονομίας.

Σαν άμεσο αποτέλεσμα της χειροπιασίας και της κρίσης που έβασε, κλονήθηκαν τώρα τα πιο ζωτικά επαγγέλματα, ενό η παραγωγή, γεωργι-κή, που σημαίνει την άπαι-ση (Στη 2η σελίδα)

ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΕΙ, Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Η αντίσταση του Τίτο στις απέλπιδες προσπάθειες του Κομμουνιστικού Κόμματος να τον διαλύσει» έχει, ίσαμε τώρα, φέρει αποτέλεσμα, που οι συνέπειές του αρχίζουν να γίνονται ολοένα και πιο σπουδαίες για όλους τους λαούς της Βαλκανικής, και πιο συγκεκριμένα για την τύχη του Σταλινισμού γενικά.

Αντίθετα με την προπαγάνδα που πρόσφατα έχει ενταθεί από το Κομμουνιστικό Κόμμα, και που παρουσιάζει την εικόνα πως το καθεστώς του Τίτο από στιγμή σε στιγμή πρόκειται να ανατραπεί σαν αποτέλεσμα της αντίστασης των Γιουγκοσλαβικών μαζών που μεγαλώνει, οι πιο ικανοί παρατηρητές του αστικού τύπου, που παρακολουθούν με φαναρό ενδιαφέρον τη κατάσταση στη Γιουγκοσλαβία, συμφωνούν πως ο Τίτο είναι καλά και πως η χώρα του έχει κάνει βελτιώσεις στο οικονομικό πεδίο, κ' έχει προοδεύσει περισσότερο από κάθε άλλη από τις «λαϊκές δημοκρατίες».

Ο ειδικός απεσταλμένος της Γαλλικής καθημερινής εφημερίδας «Λε Μόντ», Σερβάν Σοάμπιερ, λέει πως: «αφού ταξίδεψε σχεδόν 3.000 χιλιόμετρα, αφού διάβηκε ή πλησίασε τρία σύνορα στη Γιουγκοσλαβία» είναι της γνώμης πως «οι προβλέψεις για το μέλλον της Γιουγκοσλαβίας από την Κομμουνιστική, είναι πολύ λίγο δικαιολογημένες» («Λε Μόντ» 30 του Μάρτη 1949).

Ο ίδιος δημοσιογράφος στη διάρκεια της διαμονής του στη Βουλγαρία πρόσθεσε, σ' αυτή τη χώρα, μια αξιόλογη δυσφορία σχετικά με το πρόβλημα του Τίτο, ένεκα του ότι οι προβλέψεις που τόσο σοβαρά έκανε η Κομμουνιστική

χανε αποδείχτει ψεύτικες, κ' ένεκα του ότι η διατήρηση του Τίτο στην εξουσία είναι ένα πολύ επικίνδυνο παράδειγμα.

Επιπροσθέτως, κατά τον παρασημασμένο χρόνο, μ' όλο τον αποκλεισμό που της κάνει η «Ανατολή», ή Γιουγκοσλαβία έχει αναπτύξει τις βιομηχανίες της δυο ή τρεις φορές πιο γοργά απ' τη Βουλγαρία. («Λε Μόντ» 30 του Μάρτη).

Ο ίδιος δημοσιογράφος έχει αποκαλύψει ένα γεγονός, που επικυρώθη κ' από άλλες πηγές, που είναι σημαντικό σχετικά με την επέχταση της κρίσης του Σταλινισμού, (ίστερα απ' την Αλβανία και την Ελλάδα), και στην ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος της Βουλγαρίας. Ο Τράσκο Κοστόφ, το μόνο μέλος του Πολιτικού Μπυρό του κόμματος που δεν ζούσε στη Μόσχα, μα έμεινε επί κεφαλής του Βουλγαρικού Κινήματος Αντίστασης μέσα στη Βουλγαρία, έληξε στη Μόσχα πριν τρεις μήνες, κ' ακόμα δεν επέστρεψε.

Ο διεθνής τύπος άνηχεί τις φήμες που λένε πως η ολομέλεια της κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ. Βουλγαρίας συνεδρίασε τελευταία για ν' αλλάξει τη σύνθεση της Κεντρικής Επιτροπής και του Πολιτικού Μπυρό, και να «ξεκαθαρίσει» — όπως την Κεντρική Επιτροπή του Κ.Κ. Ελλάδας το Γενάρη του 1949, που έπαψε το Μάοχο — τις «Τιτοϊστικές τάσεις», που σ' αυτές αναφέρεθηκε πολύ καθαρά, σ' ένα πρόσφατο λόγο του, στο Πλουτέβ ο Βούλγαρος Υπουργός των Εσωτερικών Αντον Σούγκοφ. Ο Κοστόφ θεωρείται, πως ήταν επί κεφαλής των «Τιτοϊστικών τάσεων».

(συνεχίζεται)

Η ΚΑΘΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

(ΑΠ' ΤΟ «ΣΟΣΙΑΛΙΣΤ ΑΠΗΛΙΑ» ΤΟΥ Ε.Κ.Κ. ΑΓΓΛΙΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ))

Ο στρατηγός Μάρκος, ο άρχηγός των Ελλήνων Σταλινικών, αντικαταστάθηκε. Η τύχη του, και τα όλογυρά του, είναι άγνωστα. Αλλά υπάρχουν διαθέσεις, ότι θροισκεται υποκράτηση σε μια φυλακή της Μέσας.

Η αιτία, χωρίς αμφιβολία είναι, η σχετική ανεξάρτητη στάση που αποπειράθηκε να πάρει στο κομμουνιστικό αγώνα.

Ο Στάλιν αποπειράθηκε να σταθεροποιήσει τη θέση του απέναντι στο Μάο - Τσέ-Τούγκ, φέρνοντας πίσω το Λι-Λι-Σάν, (που στερήθηκε προηγούμενα από κάθε εμπιστοσύνη, και που λύγισε, και ήταν ο σοβαρότερος ανταγωνιστής του Μάο-Τσέ-Τούγκ για την ηγεσία του Κ.Κ.) σαν υπεύθυνο στη Μαντζουρία, το πλουσιότερο μέρος της Κίνας. Επίσης αποπειράθηκε σπουδαίες θέσεις στη Σινκιάνγκ, μίαν άλλη Κινέζικη επαρχία.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΗΣΑΝ

Οι αιτίες γι' αυτές τις εξελίξεις σχολιασθήκανε απ' τον Άλεξ Μπέμπλερ, ύφυπουργό της Γιουγκοσλαβίας, μέσω του ανταποκριτή του «Τάιμ», του Αμερικανικού περιοδικού, στην έκδοση του της 14 του Φλεβάρη, ως εξής:

«Το παρασμένο φθινόπωρο ο θερμικός ύφυπουργός των εξωτερικών της Γιουγκοσλαβίας, Άλεξ Μπέμπλερ, δήλωσε στους «Τάιμς»:

«Υπάρχει μια διαφορά μεταξύ εκείνων που πολέμησαν για την εξουσία, και εκείνων που τους παραδόθηκε, σεβρισμένη στο πιάτο, απ' το Κόκκινο Στρατό.

«Αν πολεμήσεις, θα έχεις διαφορετικές ιδέες και συναισθήματα για τα δικαιώματά σου.

Νομίζω, ότι τα Σοβιέτ θα έχουν αντίμετωποιούν το ίδιο πρόβλημα με το Μάο-Τσέ-Τούγκ στη Κίνα, και με το Μάρκο στην Ελλάδα».

ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΜΕ!

Ανοιχτή επιστολή της Διεθνούς Γραμματείας της 4ης Διεθνούς, προς το Συνέδριο, τη Κ.Ε. και τα Μέλη του Κ.Κ. Γιουγκοσλαβίας

(ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΥΑ Η ΚΑΘΑΡΣΗ!)

(Απ' το προηγούμενο)

Πρέπει να καταστρέψετε όλες τις συνήθειες της από παράδοση μυστικής διπλωματίας, και να στραφείτε προς την επαναστατική διπλωματία που χρησιμοποιούσαν στην εποχή του Λένιν. Να γίνετε οι πρωταγωνιστές και πραγματικοί υποστηρικτές όλων των αποικιακών λαών, ενάντια στους Ίμπεριαλιστές κυρίως των Νά διακηρύξετε καθαρά, σ' όλο το κόσμο, τους όρους μιας δίκαιης ειρήνης, χωρίς προσαρτήσεις κ' επανορθώσεις. Να επιμενετε στην άμεση αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής όλων των Μεγάλων Δυνάμεων, απ' όλες τις κατεχόμενες χώρες, και στην άμεση εφαρμογή του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης των λαών σ' όλα τα νόμιμα δικαιώματά των.

Αμέσως θα κερδίσετε τη συμπάθεια των μαζών της Αυστρίας και της Γερμανίας, που θεωρούν ότι εξαπατιούνται και προδίδονται απ' όλα τα κόμματα.

Πρέπει να καλύτερεψετε και να εντείνετε τη προπαγάνδα σας υπέρ συσχετισμός των δυνάμεων του τόπου, και οι άμεσες οικονομικές και πολιτικές επιδιώξεις των μαζών, ή ένταση του αγώνα για μεταρρυθμίσεις κτλ. αναγκάζουν την αστικο-τσιφλικιάδικη πολιτική ηγεσία να κινηθεί για την υποστήριξη της προνομιούχας θέσης της που μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα, οργανώνεται και παρουσιάζεται στις μάζες σαν Κυπριακό Έθνικό Κόμμα, που τάσσει σε βασικό σκοπό του την πάλη για την «Ένωση της Κύπρου με τη μητέρα πατρίδα Ελλάδα».

Έτσι, ο συσχετισμός των δυνάμεων του τόπου, ανοίγει σήμερα στην Κύπρο δυο βασικά αντίθετα μέτωπα: Το δημοκρατικό που επί κεφαλής του βρίσκεται το ΑΚΕΛ, και το αντιδημοκρατικό που επί κεφαλής του βρίσκεται η Εκκλησία και το ΚΕΚ.

(συνεχίζεται)

της Παραδουνάβιας. Ομοσπονδίας, δίνοντας της τη κλασική κομμουνιστική μορφή.

Και να ριζετε, μαζί, και το σύνθημα για τη Παμ-βαλκανική Ομοσπονδία των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, σ' όλους τους εργάτες κ' αγρότες των γειτονικών χωρών, που θα το υποδεχτούν μ' ένθουσιασμό.

Πρέπει να τοποθετήσετε αυτή τη προπαγάνδα, μέσα στο σκελετό της προπαγάντας για τις Ένωμένες Σοβιετικές Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Εύρωπης.

Να συγκαλέσετε στο Βελιγράδι ένα συνέδριο από αντιπροσώπους των συνδικάτων κ' εργατών όλων των χωρών της Εύρωπης, συμπεριλαμβανομένης κ' αυτής της Γερμανίας κ' Αυστρίας και να επεξεργασθείτε, μαζί τους, ένα σχέδιο οικονομικής ανασυγκρότησης της ηπείρου μας πάνω σε σοσιαλιστική βάση, αντιτιθέμενοι στο σχέδιο Μάρσαλ, και θεωρώντας το, αυτό το σχέδιο, σ' κύρια βάση, για την επαναστατική προπαγάντα στην Εύρωπη και σ' όλο το κόσμο.

Το πεδίο δράσης σας πάνω στην αληθινή Λενινιστική γραμμή, θάνατι τ' αστιστίο. Αλλά οι εθνικές σας απέναντι στην Ιστορία επεχτείνονται σε ακόμα πιο πολλά βασικά πράγματα.

Έκατομύρια εργατών όλου του κόσμου είναι, σήμερα, βαθιά άγανακτοι απ' τη πολιτική και τις μεθόδους που χρησιμοποιεί η τωρινή ηγεσία της Κομμουνιστικής. Μά, μη θέλοντας να προσοχηθούν στον Ίμπεριαλιστικό στρατόπεδο, μάταια αναζητούν μια νέα σανίδα σωτηρίας, μια νέα πολιτική κατεύθυνση. Μόνο η προχωρημένη μάζα μπορεί να βρει πραγματικά το δρόμο της προς την εργασία μας, τη 4η Διε-

Πάνω στην Έσωτερική κλπ.

(Απ' τη 1η σελίδα)

κυρίως μέσα στη φωτιά του πολέμου, μπήκε πολύ γρήγορα επί κεφαλής των μαζών, γιατί στην οργάνωσή του τόσο οι μάζες των εργατών και των χωρικών, όσο και τα μεσαία στρώματα της πόλης και της υπαίθρου, ίδαν να «πραγματοποιείται» πολιτικά ο πόθος τους για μια πολιτική αλλαγή στη διακυβέρνηση του τόπου, που πήγαζε από το βαθύ μίσος των μαζών για το καθεστώς της άμεσης δικτατορίας, που επέβληθη στο τόπο μετά από την Κυπριακή Οχτωβριανή Επανάσταση. Γύρω από το ΑΚΕΛ έχουν κιάλας συσπειρωθεί όλοι οι νέοι πολιτικοί παράγοντες της αστικής τάξης που θα δε συμφορονήσαν με το καθεστώς της παλιής αστικοτσιφλικιάδικης πολιτικής ηγεσίας, που ήταν από την αρχή ένεκα των οικονομικών της συμφερόντων απόλυτα φιλοκυβερνητική, και δε μπορούσε να παρουσιάσει απ' αυτή την ίδια τη φύση της κάτι το νέο και το καινούργιο στον τόπο, που ν' ανταποκρινεται προς τις συγκεκριμένες οικονομικές και πολιτικές συνθήκες, που αναπτύσσονταν ραγδαία ύστερα από τις καταστροφές και την ερήμωση που άφησε στο πέρασμά του ο δεύτερος Ίμπεριαλιστικός πόλεμος. Ο πόθος, λοιπόν, της αλλαγής στη διοίκηση της Κύπρου, έσπρωξε τις εργαζόμενες μάζες κάτω από την επηρροή του ΑΚΕΛ, γιατί σ' αυτό κυρίως το κόμμα προσέβα-νε κάτι το έντελλος καινούρ-

γιο, το μοναδικό χαρακτηριστικό του ΑΚΕΛ, που το διακρίνει απ' τα λοιπά προπολεμικά και προεπαναστατικά αστικοτσιφλικιάδικα κόμματα.

Οι συνθήκες του πολέμου, κ' ο ρόλος της Σοβ. Ένωσης στον «αντιφασιστικό πόλεμο», ενάντια στο φασιστικό πλάνο: Βερολίνου-Ρώμης-Τόκιο, αναγκάσανε την Ίμπεριαλιστική Κυβέρνηση της Κύπρου να κρατήσει πολιτική άνοχη μπροστά στο Κυπριακό εργατικό κίνημα και στη πολιτική του καθοδήγηση το ΑΚΕΛ σ' όλη τη διάρκεια του πολέμου και ως σήμερα.

Η συνεισφορά ακόμα του ΑΚΕΛ σ' έμπρηχο και έψυχο όλην υπέρ του «Συμμαχικού αγώνα», ή χλιαρή στάση του οργανωμένου εργατικού κινήματος στη διάρκεια των άμυντικών έργων στην Κύπρο, κ' η καθημερινή προπαγάνδα υπέρ του «αντιφασιστικού αγώνα» αναγκάσανε το υπουργείο των Άποικιών να παραμερίσει όλες τις φασιστικές διατάξεις και τα αδιατάγματα εν Συμβούλιο του Κυβερνήτη, που είχαν προηγουμένα εφαρμοσθή σε βάρος της ανάπτυξης, και της κινητοποίησης του εργατικού κινήματος για μια δεκαετία πριν από τον πόλεμο.

Κάτω απ' αυτή τη καθοδήγηση, όλα τα στοιχεία που ποδούσανε μια δημοκρατική μεταβολή στο καθεστώς της διακυβέρνησης του τόπου, εισχωρήσανε στη γραμμή του ΑΚΕΛ και δώσανε σ' αυτό μια πλατιά μαζικότητα.

Μά στην ίδια περίοδο, ο

«ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΞΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ»

«Γραφείον Ξεψυρέσεως Έργασίας»

«Οποιοσ δέν Ξησε της τραγωδίας της μάθρης τούτης κάθε μια στιγμή δέ Ξέρει τ' είναι πείνα κ' ανεργία, δέ Ξέρει τ' είναι μάθρη δυστυχία, σά παραμυδι τούναυ καθέτι.

★

Έδω ναρθείτ' έδω γραφειοκράτες, της οποίας Ίσεολογίας μεταπράτες, με έδειο τ' καλαθί και κοιλία νά νοιώσσει τι είναι οι άγώνες, μέσ' απ' την άβυσσο όλους τούς αιώνες. Μά έδω σάς καρτερεί πιά ή Γροθιά!

★

Σύντροφοι άνεργοι! ναι ή Γροθιά μας, ή παιδεμένη μας ή καρδιά μας, θανά μας δώσει τ' ολυτωμό! Άλιώς — γροικάτε το, χορτάτοι! — δέντ τ' σπείρωμε άλλάτι τ' ο Σύνπαν, φλόγες, και σταχτό!

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΣ

(Λαφροσία — «Γραφείον Ξεψυρέσεως Έργασίας» — 5 του Μάη του 49).

«Απ' τη 1η σελίδα)

κή και χτηνοτροφική, μένει άκόμα αδιάθετη στις άποθήκες, γιατί δέν κατορθώθηκε ή Ξεασφάλιση άμοιρατικής άγοραστικής τιμής από τις χώρες τού Ξξωτεροικού, που έχουν άμφοροικές σχέσεις με τον τόπο μας.

Ο οικονομικός άγραμίδς που παρουσιάζονταν μέσα σ' όλοκληρο τ' 1948, έχει όλοτέλα στομαχίσει μέσα στις άρχές τού 1949, και οι μπουζουλάδες διολμήχανο κυτάσυνε την παρούσα ανεργία με εύχαριστήση.

«Επιστροφή στην προπολεμική ίσοροπία και στο προπολεμικό μεροκάματο», λένουν οι άστοί οικονομολόγοι, που βλέπουν την ανεργία ν' απλώνεται και ν' άγκυλιάζει όλο και φαρδύτερα στρώματα στον τόπο μας.

Τ' ό τι οι καπιταλιστές περιγράφουν σά «φυσική» την ανεργία, δέν είναι καθόλου έχληλητικό. Ο Μάοξ, έχει κιάλας δείξει, ένα αιώνα πριν, ό τι ή ίπαρξη μιας τεράστιας μάζας άνεργων, αποτελεί τ' ό κύριο όπλο για τ' όξίμο των μισθών και τού κόστους της παραγωγής, στο χαμηλότατο επίπεδο.

Μά ή εργατική τάξη δέ μπορεί ν' άποδεχθεί μια τέτοια κατάσταση σά φυσική, γιατί δέν προσιμά τον ίδιο τ' χμμό της. Πάνω από 18.000 άνθρωποι γυναίκες και παιδιά, είναι τώρα στερημένοι τ' φαρμά μ' τους, σε μια χώρα που είναι Ξεχειλή από έμπορεύματα και πλούτο, γιατί χτυπήθηκαν άμείλιχτα από την ανεργία που προκάλεσε ή οικονομική κρίση.

Οι πολιτικοί μας αντίπαλοι, προσπαδούν να Ξηγήσουνε την ανεργία και την κρίση όχι από την άποψη τού καπιταλιστικού τρόπου της παραγωγής, αλλά από την άποψη της μονοπωλιακής έμετάλλευσης όλου τού κόσμου από την Άμερικη με τ' ό σχέδιο Μάρσαλ.

Γι' αυτό προσπαδούν να ύποστηρίξουνε την «Έθνική θνή.

Μπορείτε να γίνετε τ' ό κέντρο για την ανασυγκρότηση της μάζας τών επαναστατημένων εργατών, κ' έτσι, μ' ένα χτύπημα, ν' αναστρέψετε τις σημερινές συνθήκες τού παραλύσανε τ' ό παγκόσμιο εργατικό κίνημα, που οι πράχτορες της Ούάσιγτον και της Ρωσικής γραφειοκρατίας τ' ό εκφυλίσανε.

Οι κοινωνικοί άγώνες που διεξάγονται και που θα διεξαχθούν θάχουν, έτσι, μια εύκαιρία επαναστατικής αφύπνισης.

(συνεχίζεται)

Τό Άνεργιακό Πρόβλημα

Βιομηχανία στον άγώνα της να άδήςσει τις Ξξαγωγές της, και καμιάρουνε τούς άγώνες τών εργατών για μεγαλύτερα μεροκάματα σε βαθμό που να μπορέσουνε οι καπιταλιστές της Κύπρου να συναγωνισθύνε τη Διεθνή άγορά, τούς καπιταλιστές τών άλλων χωρών, άδιαφορώντας αν μ' αυτό τ' όν τρόπο ρίχνουνε τ' ό δικό επίπεδο τών μαζών στο έλάχιστο.

Γιά τ' όν ίδιο ακριβώς λόγο, άπορνούονε συστηματικά να οργανώσουνε τόν άγώνα τών άνεργων, και κάνουνε πως δέ Ξέροντε πως ο τόπος μας κλονίζεται συθέτα από τ' ό μεγάλο βαθμό της φτώχειας και της ανεργίας.

Μονάχα ή επαναστατική πολιτική, είναι άξια να δώσει στις μάζες χειροπιαστά αποτελέσματα πάνω στο άνεργιακό πρόβλημα. Μονάχα ή ταξική πάλη τών μαζών ενάντια στον καπιταλιστικό τρόπο της παραγωγής, μπορεί να δώσει στις μάζες τ' ό ψωμα τους. Μονάχα ή συνετής ταξική πάλη μπορεί να δηγήσει τις μάζες στο σωστό επαναστατικό προσανατολισμό τούς πάνω στο άνεργιακό πρόβλημα.

Κι' αυτό μπορεί να γίνει με την κινητοποίηση και τη στρατολογία τών άνεργων ενάντια στο καθεστώς της μπουζουλαρίας, που είναι ο μοναδικός φορέας της ενεργίας, της φτώχειας, και της Ξεαθλίωσης, τών μαζών.

Τ' ό Τροτσκιτικό Κόμμα Κύπρου, καλεί όλους τούς άνεργους της Κύπρου, να οργανώσουνε τ' ό ταχύτερο τις συνελύσεις τους, για να δάλλουνε τούς αντιπροσώπους τους για την Παγκύπρια Συνδιάσκεψη τών Άνεργων, που θα συγκληθεί για να οργανώσει τ' ό Άνεργιακό Κίνημα της Κύπρου, και να θέσει τις βάσεις τού άνεργιακού άγώνα σε Παγκύπρια κλίμακα:

ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ!

ΓΙΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ!

ΓΙΑ ΨΩΜΙ, ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ!

ΕΜΠΡΟΣ! ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ!

—Κ' ΕΣΥ! ΣΥΝΤΡΟΦΕ, δέ φυλάξει τόν ΤΟΜΟ τού ΕΡΓΑΤΗ—

—Μεγάλη παραίτηση!

—Γράψε να σ' τ' ό στείλωμε!

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίας

Τύποις: «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΙΤΟΓΡΑΦΙΑ»

Μεγάλη παραίτηση!

Γράψε να σ' τ' ό στείλωμε!

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίας

Τύποις: «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΙΤΟΓΡΑΦΙΑ»